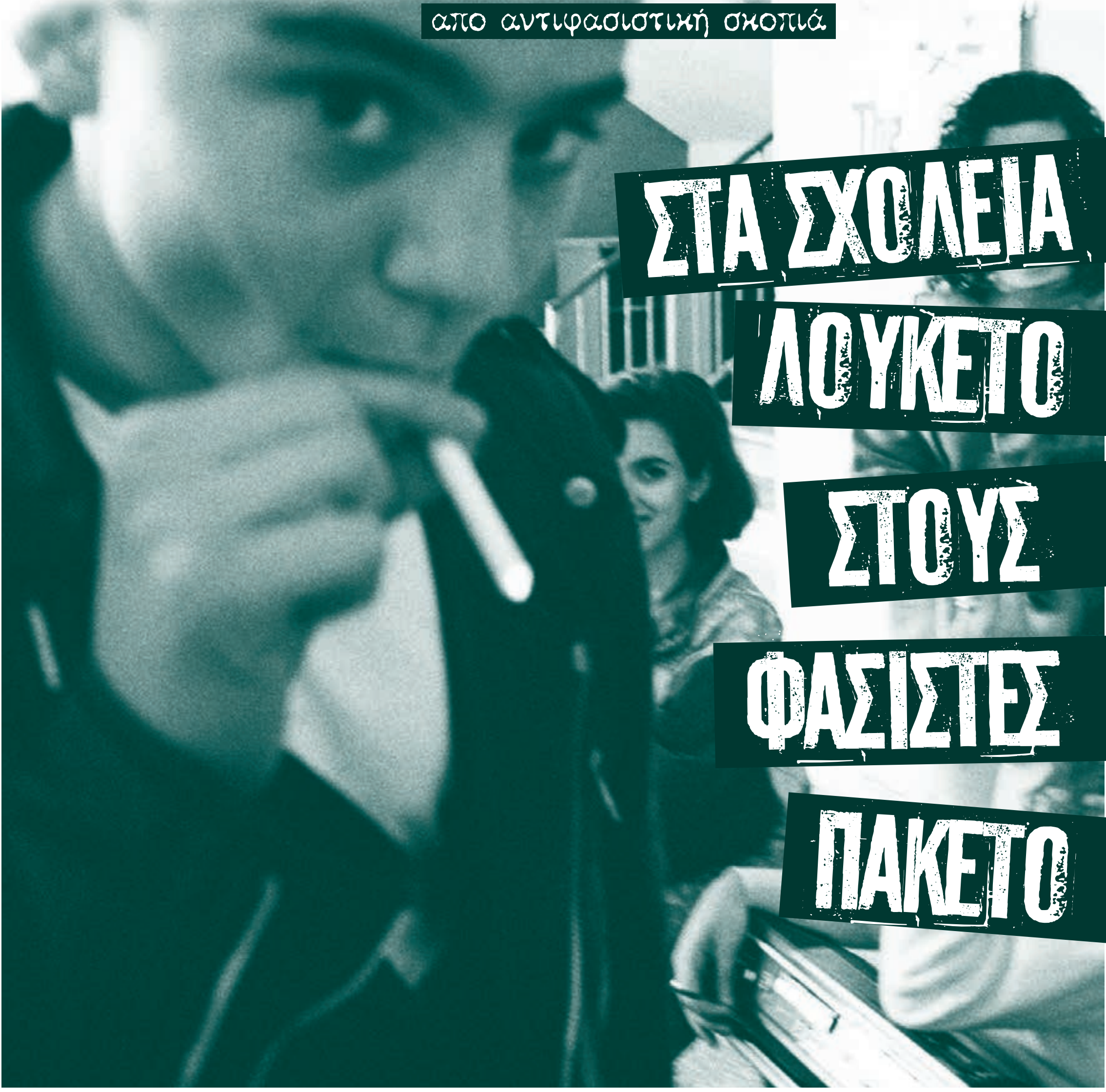
antifa base #23

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή

απο αντιφασιστική σκοπιά

ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΛΟΥΚΕΤΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΑΚΕΤΟ

INTRODUCTION

Το έντυπο που κρατάς το βγάζουμε εμείς που είμαστε στην αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa. Τα έξοδα τα βάζουμε από την τσέπη μας και το μοιράζουμε σε σχολεία σε όλη την Αθήνα γιατί θέλουμε να μοιραστούμε τις απόψεις μας, τις σκέψεις μας, τις αντιφασιστικές ιδέες μας με όσους νιώθουν πως δεν χωράνε εκεί έξω. Δεν χωράνε εκεί που βασιλεύει η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά. Να τις μοιραστούμε με κόσμο που θα συμφωνήσει και θα χαμογελάσει κρυφά και θα πει -ναι ρε, δεν είμαι μόνος. Δεν είμαστε μόνοι μας. Και δεν το βουλώνουμε με τίποτα. Είμαστε antifa!

αν κάτι σου φανεί ενδιαφέρον, στείλε κάνα mail να μας το πεις στο

AUTONOME.ANTIFA@YAHOO.COM

ANTIFA ΝΕΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Το να πιάνεις χώρο σε μια γειτονιά, πέρα απ' όλα τα υπόλοιπα, γίνεται και με το να στήνεις λαιβάκια και να στηρίζεις τις δικές μας μουσικές κουλτούρες, τις κουλτούρες της εργατικής τάξης, τις antifa κουλτούρες. Στην Καλλιθέα και στον Ταύρο το 'χουν πιάσει το νόημα! Γι' αυτό και διοργανώθηκε αυτό το antifa live στον Ταύρο από το antifa kallithea με τη συμμετοχή της πολυεθνικής νεολαίας της περιοχής!

REALITY BITES

VILLA AMALIAS

Σεπτέμβρης, σχολεία, ΜΑΤ, αγιασμοί, εγκαίνια, ΜΑΤ, δήμαρχοι..ωπ για κάτσε, ΜΑΤ; Στον αγιασμό; Τι φάση; Ο δήμαρχος Καμίνης εγκαινίασε το σχολείο που βρίσκεται πλέον στην θέση της κατάληψης Villa Amalias, με σύνθημά του «Πρώτα το Παιδί!», και φυσικά με την συνοδεία ΜΑΤ. Η διευθύντρια του σχολείου χαρούμενη μας ανακοίνωνε ότι «οι μαθητές είναι κάτοικοι του κέντρου, με πολλούς από αυτούς να είναι παιδιά μεταναστών που είναι πολλά χρονιά στην Ελλάδα και πλήρως ενσωματωμένοι, με φιλοδοξίες για τα παιδιά τους.» Ας υπενθυμίσουμε λοιπόν, σε αυτούς που τώρα πουλάνε δήθεν πολυπολιτισμικότητα, ότι τόσο καιρό που ήταν σε εφαρμογή πογκρόμ και η περιοχή ήταν πεδίο δράσης φασιστών σφυρίζαν αδιάφορα και κουνούσαν το δάχτυλο στους καταληψίες. Οι καμίνηδες, λοιπόν, και οι υπόλοιποι οπαδοί του "νόμος και τάξη" που ήθελαν κούφιο κτίριο τη Villa Amalias, καμιά σχέση δεν έχουν με την πολυεθνικότητα της περιοχής, αλλά φασισμό ήρθαν να επιβάλουν.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΣΕ ΗΠΑ & ΕΛΛΑΔΑ

Μπάτσοι σκοτώνουν ανενόχλητοι μαύρους στην Αμερική. Θα μπορούσε να είναι είδηση, αλλά είναι η χυδαία καθημερινότητα. Μια καθημερινότητα που επαναλαμβάνεται από την πρώτη στιγμή που πάτησε Αφρικανός στην Αμερική.

Στην Ελλάδα η καθημερινότητα περιλαμβάνει διαχείριση μεταναστών εργατών, κι οι μπάτσοι, ως πιστά όργανα του κράτους, κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους. Σκοτώνουν. Δύο είναι τα πρόσφατα περιστατικά σε Καλλιθέα και Α.Τ Πατησίων, όπου μπάτσοι δολοφόνησαν μετανάστες εργάτες, θυμίζοντάς μας πως η επίθεση του κράτους στην εργατική τάξη είναι πάντα σε εξέλιξη.

ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ

Σύλλογος γονέων και κηδεμόνων δημοτικού που δεν θέλει «προσφυγόπουλα» στο σχολείο ταράζει τα ΜΜΕ προκαλώντας πανικό και μίσος στους απανταχού αλληλέγγυους για τους κατοίκους του Ωραιοκάστρου. «Εμείς, οι έλληνες του νόμπελ ειρήνης, είναι δυνατόν να ανεχόμαστε τέτοιο ρατσιστικό λόγο;»

Παιδιά ψυχραιμία, η ελληνική κοινωνία είναι ακριβώς όπως ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων στο Ωραιόκαστρο, κι όχι όπως η εικόνα που αναπαράγουν τα ρεπορτάζ για την Σούζαν Σάραντον και τις γιαγιάδες της Λέσβου που είναι αλληλέγγυες. Είναι σκατόψυχοι που θέλουν με κάθε ευκαιρία να εκμεταλλευτούν και να βγάλουν κέρδος από την διαχείριση των εκατομμυρίων μεταναστών εργατών, γεγονός άλλωστε που συμβαίνει τις τελευταίες δεκαετίες. Ένα τέτοιο επεισόδιο απ' την σειρά «δώστε λεφτά για το ξαφνικό πρόβλημα του προσφυγικού» παρακολουθήσαμε και παρακολουθούμε, λοιπόν, να συμβαίνει στο Ωραιόκαστρο.

-up against

Βραδιάζει. Κατά τις 12, συναντιόμαστε πλατεία. Πίνουμε μια μπύρα, σχεδιάζουμε στα πεταχτά το δρομολόγιο, καβαλάμε τα παπιά και ξεκινάμε. Πρώτα σβήνουμε γρήγορα-γρήγορα μια αποτυχημένη απόπειρα των ναζί να βρωμίσουν τους τοίχους με σβάστικες και λοιπές μαλακίες. Μετά επισκεπτόμαστε μια τεράστια κατάλευκη μάντρα που έχουμε τσεκάρει από προηγούμενη μέρα. Φατ βαλβίδα, τεράστια γράμματα, και μέσα σε δευτερόλεπτα το συγκεκριμένο σπίτι έχει γίνει ζωντανή διαφήμιση της antifa κουλτούρας. Σειρά έχει το 2ο Λύκειο: πηδάμε με τα χίλια ζόρια τη μάντρα, και κρυμμένοι απ' τα ανεπιθύμητα βλέμματα πίσω από τους τοίχους του σχολείου κάνουμε πάρτι: ταγκιές στις τζαμαρίες, αυτοκόλλητα σε πόρτες και παράθυρα, συνθήματα παντού. Να έχουν κι αυτοί κάτι να συζητάνε εκτός από αρχαία την επόμενη στις οκτώ. Σιγά-σιγά, γυρνάμε προς την πλατεία, να αράξουμε για καμιά μπίρα ακόμα.

Οι νυχτερινές βόλτες με τα σπρέυ ανά χείρας, μόνο χάσιμο χρόνου δεν είναι. Καβάλα στα μηχανάκια ή ποδαράτοι, έχουμε μάθει τις γειτονιές μας απέξω και ανακατωτά, όπως δεν τις ξέρει κανείς άλλος. Κι αυτή η γνώση, δεν είναι καθόλου άχρηστη. Γιατί όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετό, η μάχη κόντρα στους ναζί και τους φίλους τους

the Wall-

δεν θα δωθεί ούτε στα δικαστήρια, ούτε στο κοινοβούλιο. Η μάχη κόντρα στους φασίστες δίνεται καθημερινά, γειτονιά τη γειτονιά, πλατεία την πλατεία, τοίχο τον τοίχο. Κι έτσι τα ξενύχτια στους δρόμους με την τσάντα γεμάτη μπογιές ή τις τσέπες γεμάτες αυτοκόλλητα έχουν να μας προσφέρουν χίλιες φορές περισσότερα, απ' όλες τις δίκες κι όλες τις κλαψιάρικες καταγγελίες των αριστερών μαζεμμένες. Στην τελική, αρκούν τα χαμόγελα που σκαμε όταν βλέπουμε συνθήματα στον δρόμο μας.

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

“Τυπική” καταγραφή μεταναστών εργατών. Στο βάθος συρματοπλέγματα, μπάτσοι, στρατός και μκο.

Γιατροί χωρίς σύνορα, αρματωμένος μπασκίνας σημειώσατε Χ. Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας σε ρόλο Leader, μάλλον.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης ποζάρει για την καθιερωμένη αρχειακή φωτογραφία. Τυχαία επέλεξε τη συγκεκριμένη Μκο, όχι επειδή το μισό του σόι είναι στο Δ.Σ. της.

Λένε πως, απ' την καλή τους την καρδιά, “υποδέχονται”, σε όλο το εύρος της ελληνικής επικράτειας τα νέα μεταναστευτικά ρεύματα. Πως παρέχουν βοήθεια και εξασφαλίζουν, όσα το ελληνικό κράτος δεν μπορεί, στους “αβοήθητους” μετανάστες εργάτες που εμετικά επιμένουν να αποκαλούν «πρόσφυγες».

Κι εμείς λέμε πως λένε μαλακίες!
Λες και δεν έχει ιστορία δεκαετιών το ελληνικό κράτος στη διαχείριση μεταναστών εργατών. Λες και το '90, μετά την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, το ελληνικό κράτος δε διαχειρίστηκε και δεν υποτίμησε βίαια στρατιές μεταναστών εργατών από τα Βαλκάνια.

Η καινοτομία του “παιχνιδιού” τώρα είναι ο εναλλακτικός και ανεπίσημος, “αριστερός”, κρατικός μηχανισμός με εμπειρία χρόνων στο κομμάτι της πρόνοιας. Και αποτελεί το νέο μέσο για τη διανομή κρατικού χρήματος σε όλες τις εκφάνσεις της ελληνικής κοινωνίας.

΄Ετσι το να ντυθεί η διαχείριση των μεταναστών εργατών με το πέπλο του ανθρωπισμού και να ονομαστεί φιλανθρωπία δεν ήταν κάτι δύσκολο. Η ιστορία όμως μας έχει διδάξει πως το
παν είναι να κοιτάς από πού έρχονται και πού πάνε τα λεφτά. Να βρίσκεις τα υλικά οφέλη που κρύβονται πίσω από την εικονική ημι-κρατική ανιδιοτέλεια.

Δεν είναι απλά που δε γουστάρουμε τις ΜΚΟ.

Είναι που γνωρίζουμε πως όποιος πληρώνεται με κρατικό χρήμα πρέπει να κάνει ακριβώς και πάντα ότι του λέει το κράτος.
΄Ετσι γίνεται με όλους τους κρατικούς μηχανισμούς.
΄Ετσι γίνεται με την αστυνομία, με το στρατό, με τους λιμενόμπατσους, έτσι γίνεται και με τους κρατικούς μηχα-

ΜΚΟ ΕΙΝΑΙ ΑΣΚΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΙΝΑΙ Η ΜΠΙΖΝΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ!

νισμούς που λέγονται Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και που καμία σχέση δεν έχουν με αυτό που λέει το όνομά τους.

Και οι χρηματικές ροές ξεκινάνε απ'τα κρατικά ταμεία, καταλήγουν στις ΜΚΟ κι αυτές με τη σειρά τους κάνουν ό,τι τους λέει ο χρηματοδότης τους. Έτσι δεν πάει πάντα;

Και ξέρεις στην πραγματικότητα πού σκατά πάνε τα λεφτά;Δεν πάνε μόνο στην καταγραφή, στο διαχωρισμό, στον εγκλεισμό, στην κρατική πειθάρχηση των μεταναστών εργατών μέσα στα κέντρα κράτησης από τις ΜΚΟ, που είναι όλα τους εξάλλου δομικά στοιχεία της διαδικασίας παρανομοποίησής τους χρόνια τώρα.

Πάνε και στο μαφιόζο του νησιού, που είχε κάτι αριστερές άκρες και ανέλαβε το συσσίτιο του κέντρου κράτησης.
Πάνε στον μπάρμπα που έχει μια τρώγλη και τη νοικιάζει μέσω ΜΚΟ σε μετανάστες ή στον ξενοδόχο που με τον ίδιο τρόπο έχει το ξενοδοχείο του γεμάτο 12 μήνες τον χρόνο.
Πάνε στο παράγοντα του νησιού που βγάζει φράγκα προμηθεύοντας παιχνίδια τις ΜΚΟ, κάνει ετήσιο τζίρο 2 εκατομμύρια ευρώ και δεν πληρώνει μία στην εφορία γιατί είναι φιλάνθρωπος!
Είναι αυτές οι ροές χρήματος που λέμε ότι κρατικοποιούν ολοένα και μεγαλύτερο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας.

Λέμε πως τα λεφτά που πάνε στη new age αστυνομική διαχείριση των μεταναστών εργατών είναι ένα μέσο διάχυσης των κρατικών εντολών όλο και πιο βαθιά μέσα στην κοινωνία.
Γι'αυτό δε γουστάρουμε μία.

STRAIGHT OU

Αναβρασμός επικρατεί τα τελευταία χρόνια στον χώρο της ελληνικής ακροδεξιάς. Εκεί που οι διάφορες ναζί περσόνες για χρόνια επιβιώνανε μέσα σε πολιτικούς σχηματισμούς πολύ λιγότερο δεξιούς από τα γούστα τους και η χρυσή αυγή τσίμπαγε ποσοστά της τάξης του 0.1%, τα τελευταία χρόνια οι διάφοροι ξεχασμένοι ακροδεξιοί έρχονται όλο και πιο συχνά στο προσκήνιο της πολιτικής ζωής της χώρας και τα χρυσαύγουλα έχουν γίνει καθωσπρέπει κοινοβουλευτική δύναμη. Είναι το κενό που άφησε πίσω της η κατάρρευση του δικομματισμού της μεταπολίτευσης που πρέπει να καλυφθεί.

Κουνιούνται λοιπόν οι φασίστες στους υπονόμους και στις πηγάδες τους και τα ακροδεξιά σχήματα κάθε λογής ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Ένα απ' αυτά είναι η “Ελλήνων Συνέλευσις” που μας έχει φορτωθεί τον τελευταίο χρόνο. Αποκλειστικές πληροφορίες του antifa φέρνουν σήμερα στο φως της δημοσιότητας την στιγμή που η μεγαλειώδης αυτή ιδέα γεννήθηκε μέσα σε κάποιους ακροδεξιούς εγκεφάλους. Έχουμε και λέμε λοιπόν (ακολουθεί διάλογος):

-Βασικό στοιχείο κάθε φασιστικής οργάνωσης είναι ο αρχηγός που πίσω του θα συσπειρωθούν τα πλήθη...
-Θα πρέπει φυσικά, όπως κάθε ακροδεξιός ηγέτης, να μοιάζει με δίποδη κουράδα!
-Ντάξει, ευκολάκι. Ορίστε ο άνθρωπός μας!

-Και το logo της οργάνωσης θα πρέπει να συνδυάζει λίγο συγκαλυμμένο νεοναζισμό με αγνή αγάπη για την πατρίδα.
-Δεν πρέπει να ξεχάσουμε, το τελικό αποτέλεσμα να είναι μια αντιαισθητική πατριωτική μαλακία απ' αυτές που έχουν πέραση στις μέρες μας.
-Έτοιμο!

ΠΤΑ ΠΗΓΑΔΑ

-Ωραία. Ήρθε η ώρα για το κόνσεπτ της οργάνωσης, κάτι να 'χουμε να λέμε στον ελληνικό λαό.
-Θα πούμε το εξής. Ότι ο μορφονιός από πάνω έχει κάτι τρισεκατομμυριάκια καβάτζα κάτω απ' το στρώμα σε ευρώ, δολλάρια και καπάκια μπύρας. Και ότι με αυτά είναι διατεθειμμένος να αγοράσει το δημόσιο χρέος της χώρας για το καλό όλων των ελλήνων. Πως σου φαίνεται;
-Ιδανικό! Πιο πιστευτό κι απ' το “δεν χωράνε άλλοι μετανάστες στην ελλάδα”
-Πρέπει λοιπόν να οργανώσουμε μοιράσματα και εξορμήσεις για να κυκλοφορήσει το νέο στις τέσσερις γωνιές της ελλάδας. Θα βάλουμε πρώτη γραμμή τους μπαρμπάδες και τους θειους μας , μπας και γλυτώσουμε τις σφαλιάρες. Τους φουσκωτούς από πίσω για ώρα ανάγκης.

Λίγο καιρό αργότερα...

-Τι έγινε ρε συ, πακετωθήκαμε;
-Μην σκας. Για το χρέος δεν ξέρω, λεφτά για νοσοκομείο πάντως έχουμε...

Οι δύο από τον φορέα είναι σοβαρά τραυματισμένοι και χρειάστηκε η διακομιδή τους στο νοσοκομείο. Όπως αναφέρουν τα μέλη του φορέα «Ελλήνων Συνέλευσις», την Κυριακή δέχθηκαν επίθεση στα γραφεία τους σε Λάρισα, Αγρίνιο Ορεστιάδα και Κερατσίνι.

Νεαροί επιτέθηκαν σε μέλη της «Ελλήνων Συνέλευσις» στην Ελευσίνα -

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ

Του βάλανε χέρι σπίτι, πως πρέπει να βοηθάει στο νοίκι και στους λογαριασμούς, και όσο τον έχωνε ο πατέρας του αυτός κοίταζε από το παράθυρο το crypton R του με την apido εξάτμιση. Και ο πατέρας του κολλητού του δούλευε με το παπί τα βράδια σε σουβλάκι, για συμπλήρωμα. Και σιγά την δουλειά, έτσι; Βόλτες θα έκανε και θα τον πλήρωναν. Ένα τετραωράκι κάθε βράδυ και θα σταματούσαν να του τα σπάνε σπίτι –άσε που θα είχε και πέντε φράγκα στην τσέπη.

Κάπου εκεί ανακάλυψε ότι το ντελίβερι είναι δουλειά για τα καλά. Το τετράωρο γίνεται εξάωρο και οχτάωρο, ειδικά τις μέρες που θα ήθελε να αράξει με τους φίλους του να δεί μπάλα σαν τους σάπιους που τους πηγαίνει τα σουβλάκια. Καμιά βροχή, κάνα κρύο και το επόμενο πρωϊ να πρέπει να σηκωθεί να πάει στο μάθημα. Οι φίλοι να κάνουν πλάκες κι αυτός να είναι κομμάτια. Αλλά δε μασάει μία, το ’χει. Μόνο το παπί έχει αρχίσει να ακούγεται περίεργα, η σέλα σκίστηκε και πρέπει να τα βάλει από την τσέπη του, όπως και τις βενζίνες κάθε βράδυ. Και οι κωλοπελάτες από τιπ ούτε για δείγμα…

Το αφεντικό για όλα τα άλλα είναι μια χαρά, και αστειάκια και απ’ όλα. Όταν είναι για τη δου-

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

λειά είναι μαλάκας πρώτης. Πώς γίνεται να κάνει τζίρο κάθε μέρα πόσα χιλιάρικα και να μην μπορεί να πληρώσει δώδεκα ευρώ το μαύρο το τετράωρό σου, αυτό ακόμα δεν το' χει καταλάβει. Αυτό που έχει καταλάβει για τα καλά είναι ότι, τελικά, αν δεν κοιτάξει να κάνει τον τσαμπουκά στην δουλειά, το αφεντικό θα ήταν ικανό να τον έχει να δουλεύει τσάμπα για όλη του τη ζωή. Θα τελείωνε τη σχολή, θα του έσπαγε η μέση στα δύο από τις λακούβες, θα ασπρίζανε τα μαλλιά του και αυτός ακόμα θα του έλεγε «θα πληρωθείς αργότερα γιατί απόψε δε βγήκε το μαγαζί». Και τα χαρτάκια από τις παραγγελίες μπροστά στον ψήστη τίγκα…

Έτσι πάει όμως. Τσαμπουκάδες με τον καθηγητή, τσαμπουκάδες με το αφεντικό, κανείς δεν είπε ότι είναι εύκολο. Πρέπει να γίνει όμως. Γιατί αυτός τσάμπα δε δουλεύει και προσβολές δε σηκώνει στο θρανίο και στη δουλειά - οι σάπιοι δε μας τη βγαίνουν ούτε πρωΐ ούτε βράδυ. Άσε που ανακάλυψε ότι, αν σπάει τα νεύρα σε όποιον έχει να του κάθεται στο σβέρκο η ώρα περνάει πιο γρήγορα-και αυτό τον κάνει να χαμογελάει λίγο παραπάνω όταν ζορίζεται. Και στο θρανίο και στο μηχανάκι…

γιατί και πάλι, θα μείνω εδώ

δεν θέλω βοήθεια, ούτε έτσι να ζω

γιατί και πάλι, θα μείνω εδώ

κόντρα στη κόντρα, την άκρη θα βρω

The Vagabonds 77

θα μείνω εδώ

antifa punk live

18/4/16, Πάντειο

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ

Η ΠΩΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ

Μαραθώνιοι, ημιμαραθώνιοι, ποδηλατικοί γύροι και ό,τι μαλακία μπορούν να σκαρφιστούν για να σου χαλάσουνε την μέρα.

Έχει καταντήσει αηδία: Κυριακή παρά Κυριακή ένα τσούρμο κυριλέδες και αφεντικά αποκλείουν μεγάλα κομμάτια της πόλης και πλασάρουν τις αφεντιές τους σαν σούπερ αθλητές με τον ακριβό φωσφοριζέ εξοπλισμό τους.

Θα έμοιαζαν αρκετά τα παραπάνω για να ʽσαι το λιγότερο εχθρικός σε τέτοιες μαζώξεις, αλλά δεν είναι τα μόνα.

Γιατί αυτό που διακυβεύεται σε τέτοια πανηγυράκια δεν είναι τίποτα άλλο από το δημόσιο χώρο και η κυριαρχία σε αυτόν. Οι μαραθώνιοι δεν είναι τίποτα άλλο από στρατιωτικού τύπου ασκήσεις. Οι μπάτσοι καταλαμβάνουν το δημόσιο χώρο και τον παραδίδουν στους φίλους τους: νοικοκυραίους, αφεντικά, εθελοντές και κυριλέδες. Γι' αυτό όταν αυτοί δένουν τα καλογυαλισμένα φωσφοριζέ παπούτσια τους, εμείς ξενερώνουμε τη ζωή μας. Γιατί ως κομμάτι της εργατικής τάξης αντιλαμβανόμαστε ότι ο δημόσιος χώρος είμαστε εμείς, είναι τα μέρη που αράζουμε, οι συνήθειές μας, το κοινωνικό περιβάλλον μας. Ο δημόσιος χώρος είναι το πεδίο της μάχης της εργατικής τάξης ενάντια στις ολοκληρωτικές διαθέσεις κράτους κι αφεντικών. Για αυτό υποδεχόμαστε εχθρικά κάθε παράδοσή του σε αυτούς που υποτιμούν συνειδητά τη ζωή μας και την εργασία μας.

Σε αυτό το πλαίσιο, στον τελευταίο ημιμαραθώνιο πετάξαμε χιλιάδες τρικάκια, κολλήσαμε χαρτοπανό και μια αφίσα που υποστήριζαν ότι τέτοιου είδους συνάξεις δεν είναι ούτε ουδέτερες ούτε μπορούν να μας αφήνουν αδιάφορους.

Οι φραγκάτοι την περνάνε ζάχαρη, την ίδια στιγμή που εμείς ψοφάμε για να τα βγάλουμε πέρα. Αυτά τα καθάρματα την αράζουν μέσα στις πολυτελείς τους κατοικίες με τις πισίνες εσωτερικού χώρου και βολτάρουν ανενόχλητοι με τις λιμουζίνες τους. Εχουνε γίνει όλοι τετράπαχοι, ζοδεύοντας τα φράγκα που μας έχουνε βουτήξει και κάθονται και χαζογελάνε σε βάρος μας, τσουγκρίζοντας τα κρυστάλλινα ποτήρια τους, με προσοχή να μην στραβοκαταπιούν την σαμπάνια. Που και που, πετούν και κάνα αστείο για το πόσο καλά έχουνε καταφέρει να μας χέσουνε πατόκορφα.

Ε, λοιπόν, ακούστε το καλά ρε σκατόψυχοι: οι μέρες σας είναι μετρημένες. Μια ζωή κολυμπάμε στα σκατά εξαιτίας σας κι έχει φτάσει πλέον η ώρα που θα φάτε στη μάπα την ταξική μας οργή και το ταξικό μας μίσος. Δεν μας παραπλανούν εμάς τα τεχνάσματα των Εργατικών, της αριστεράς και των συνδικάτων. Αναγνωρίζουμε μία και μοναδική μορφή πολιτικής: την πολιτική που παίρνει σάρκα και οστά έξω στους δρόμους. Και μην νομίζετε ότι θα σταματήσουμε προτού σας πατήσουμε χάμω.

Περιοδικό Class War, 1991

bash the rich